

κάς ἀσχολίας· παρακινούμενος νὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχων νέα ἔργα εἰς τὸ θέατρον ἀπαντᾷ ἀφηγούμενος τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον.

— «Ὅχι, δὲν θὰ γράψω. Ἐνθυμούμαι ὅτι κάποτε ἤμην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ "Ὀφφεμπαχ, διευθυντοῦ τότε τοῦ θεάτρου «Bouffes Parisiennes». Ὁ ὑπὸντάς του ἔφερεν ἐν ἐπισκεπτήριον. Ὁ "Ὀφφεμπαχ τὸ ἔλαβε, τὸ παρετήρησε καὶ μὲ δυσαρέσκειαν. — «Ὁὐφ! εἶπε· εἰπέ του ὅτι δὲν εἰμαι ἐδῶ». Καὶ τὸ ἐπισκεπτήριον αὐτὸ τίνος ἦτο; Ἦτο τοῦ Σκριβ, ὅστις εἶχε γηράσει πλέον. Ἦρχετο νὰ προτείνῃ εἰς τὸν "Ὀφφεμπαχ τὴν ἐκπανάληψιν ἑνὸς τῶν ἔργων του, τὸ ὁποῖον εἶχε μετασκευάσει εἰς μελοδραμάτιον. Καὶ αὐτόν, τὸν ἄλλοτε πανίσχυρον καὶ παντοδύναμον Σκριβ, τοῦ ὁποῖου τὴν οἰκίαν ἐπολιόρκουν οἱ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων, ὁ "Ὀφφεμπαχ τὸν ἀπέπεμπε. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν θέλω νὰ πάθω καὶ ἐγὼ τὰ αὐτά, προλαμβάνω τοὺς διευθυντάς καὶ ζητῶ μόνος τὴν σύνταξίν μου.

Τοιοῦτος ἐν ἀτελεῖ καὶ προχείρῳ σκιαγραφίᾳ ὁ εὐφυὴς καὶ δημοτικώτατος Γάλλος συγγραφεύς, τοῦ ὁποῖου ἐν τῶν χαριεστέρων ἔργων «Τὰ Πουλὰκια» ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες σήμερον ἐν τῇ «Ἐστίᾳ». Νομίζομεν δ' ὅτι εὐχάριστον παρέχομεν ἀνάγνωσμα τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν, εἰσάγοντες εἰς τὸν κύκλον τῶν δημοσιευμάτων τῆς «Ἐστίας», χάριν ποιικιλίας τῆς ὕλης, καὶ ἄλλο εἶδος τῆς συγχρόνου λογοτεχνίας, τὸ δραματικόν, οὐτινος δείγμα ἐκλέγομεν ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ πνεύματος ἑνὸς τῶν ὀνομαστῶν Γάλλων δραματικῶν συγγραφέων.

ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ Εἰς ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΥΠΟ Ε. LABICHE ΚΑΙ DELACOUR.

(Μετάφρασις Ν. Γ. Π.)

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΒΛΑΔΙΝΕ.—ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, ἀδελφός του.—ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ, υἱὸς τούτου.—ΛΕΩΝ, υἱὸς τοῦ Βλαδινέ.—ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ, φίλος τοῦ Βλαδινέ, ἔμπορος.—ΜΙΖΑΒΡΑΝ, ὑποδηματοποιός.—ΙΩΣΗΦ, ὑπὸντάς.—ΑΛΛΟΣ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.—ΕΡΡΙΕΤΤΑ, σύζυγος τοῦ Βλαδινέ.—ΔΟΥΚΙΑ, θυγάτηρ τοῦ Ὁβερτίνου.—ΚΑΙΤΗ, θάλαιμη πόλος.

Ἡ σκηνὴ ἐν Παρισίοις, ἐν ἔτει 1862.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΩΤΗ

Αἰθουσα κομψῶς ἐσκευασμένη, ἔχουσα θύραν εἰς τὸ βάθος καὶ θύρας εἰς τὰ πλάγια. Ἐν τῇ μέσῃ τῆς σκηνῆς τραπέζι ἐστρωμένῃ εἰς πρόγευμα. Ἀρι-

στερόθεν στρογγύλον τραπέζιον, δεξιόθεν ἀνάκλιντρον.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΕΡΡΙΕΤΤΑ, ΛΕΩΝ, εἶτα ΚΑΙΤΗ καὶ ΙΩΣΗΦ.

[Ἡ Ἐρριέττα κάθηται ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου κεντῶσα· ὁ Λέων κάθηται ἐπὶ σκαμνίου πλησίον τῆς.]

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Κύτταζε τώρα, μὲ τὰ μυστικά σου δὲν μ' ἀφίνεις νὰ τελειώσω τὸ ἐργόχειρόν μου.

ΛΕΩΝ. Σπουδαῖο πρᾶγμα!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Καὶ θὰ δυσαρεστήσω τὴν Λουκίαν.

ΛΕΩΝ. Ὡστε δι' αὐτὴν τὸ ἐτοιμάζετε;

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Εἶναι ὁ ἔρᾶνός μου εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν λαχεῖον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκείνη ἐργάζεται... Σήμερον τὴν περιμένω νὰ ἔλθῃ νὰ τὸ πάρῃ...

ΛΕΩΝ. Ἄ! λοιπὸν θὰ ἴδωμεν σήμερον τὴν δεσποσύνην Ὁβερτίνου;

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Μάλιστα, κύριε, θὰ τὴν ἴδωμεν.

ΛΕΩΝ. Καὶ μοῦ ὑπόσχεσθε πῶς θὰ τῆς κάμετε λόγον;...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι... Καὶ σὺ ὅμως ὁμίλησε μὲ τὸν πατέρα τῆς... Καὶ ἂν τὰ πράγματα ὑπάγουν καλὰ, ὅπως πιστεύω, ὕστερα ἀπὸ δύο ἐβδομάδας ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Βλαδινέ θὰ ἔχωσι τὴν τιμὴν νάναγγεῖλωσιν εἰς τοὺς φίλους καὶ τοὺς γνωρίμους τοὺς γάμους τοῦ Λέοντος Βλαδινέ, υἱοῦ καὶ προγονοῦ των, μετὰ τῆς δεσποσύνης Λουκίας Ὁβερτίνου.

ΛΕΩΝ. Πόσον εἰσθε ἀγαθὴ!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Τί τὰ θέλεις! κάθε μητριά πρέπει νὰ ἦναι διπλασίως ἀγαθὴ... διὰ νὰ διαψεύσῃ τὴν ιδέαν ποῦ ἔχει ὁ κόσμος διὰ τὰς μητριάς.

ΛΕΩΝ. Μὲ τὸν δεῦτερον γάμον τοῦ πατρός μου, μοῦ φαίνεται ὅτι ἀπέκτησα ἀδελφὴν καὶ ὄχι μητριά.

[Εἰσέρχεται ὁ Ἰωσήφ, ἀποθέτει ἐν ἔδραμα ἐπὶ τῆς ἐστρωμένης τραπέζης καὶ λαμβάνει μίαν ἔδραν ἀριστερόθεν ἣν τοποθετεῖ πλησίον τῆς τραπέζης].

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Καὶ ὅμως αὐτὸ δὲν θὰ εἰπῇ, κύριε, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μὲ φοβῆσθε καὶ νὰ μὲ ὑπακούετε!

ΛΕΩΝ. (θωπευτικῶς, ὡς παιδάριον). Ναί, μαμμά.

ΙΩΣΗΦ. Κυρία... τὸ τραπέζι εἶναι ἑτοιμον.

ΛΕΩΝ. Ἰωσήφ, φώναξε τὸν πατέρα μου.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. (πρὸς τὸν Ἰωσήφ). Ὁ κύριος εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν του... καὶ βάλλει εἰς ἐνέργειαν μίαν ἀπόφασιν... θηριώδῃ!

ΛΕΩΝ. Ἀπόφασιν θηριώδῃ! πῶς; (Ὁ Ἰωσήφ εἰσέρχεται ἀριστερᾷ).

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Γράφει πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς του... καὶ ζητεῖ ἀύξησιν τοῦ ἐνοικίου!

ΛΕΩΝ. Ὁ πατέρας... νὰ αὐξήσῃ τὰ ἐνοίκια;... (γελῶν) ἔλα δά, αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον... αὐτός, ποὺ εἴκοσι χρόνια τώρα δὲν κατώρθωσε ποτὲ νὰ ἀποφασίσῃ...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Τὸν κατέπεισα σήμερον τὸ πρωῒ... ὦ, τί ἐτράθηξα ἕως οὗ νὰ τὸν καταφέρω! «Αὐτοὶ δὲν εἶναι πλέον ἐνοικιασταί, μοῦ ἔλεγε, αὐτοὶ εἶναι φίλοι... Θὰ ὑπάγῃ χαμένη εἴκοσι ἑτῶν φιλία...»

ΛΕΩΝ. Ὁ καίμενος ὁ πατέρας!... ἀπὸ αὐτὸ φαίνεται ἡ ἀγαθὴ καρδιά του.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. (ἰδοῦσα τὸν Βλαδιμίρ, ὅστις εἰσέρχεται ἀριστερόθεν, κρατῶν χαρτίον εἰς τὴν χεῖρα). Νά, ἔρχεται!

(Ἡ Ἐρριέττα ἐγείρεται, ὁμοίως καὶ ὁ Λέων, ὅστις κατέρχεται πρὸς τὰριστερά).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΡΡΙΕΤΤΑ, ΛΕΩΝ, ΒΛΑΔΙΝΕ, εἶτα ΙΩΣΗΦ.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ (πρὸς τὸν σύζυγόν της). "Ε λοιπόν! ἐτελείωσε τέλος πάντων;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐτελείωσε; ἐτελείωσε; "Ετσι τὰ νομίζεις σὺ ὅλα εὐκολά!... (δεικνύων τὸ χαρτίον). "Εκαμα ἐδῶ ἐν μικρὸν σχέδιον...

ΛΕΩΝ. Πῶ, πῶ! τί σβυσίματα!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ναί... Προσεπάθησα νὰ κολάσω τὸ πρᾶγμα. (Ἀναγινώσκει). «Κύριε...» (Διακοπτόμενος) «Κύριε...» ξηρά, ξηρά, εἰς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι μοῦ δίδουν τὰ χρήματά τους εἴκοσι χρόνια τώρα.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Βάλε λοιπὸν «Φίλτατε κύριε...»

ΒΛΑΔΙΝΕ. Βέβαια! βέβαια!... (Λαμβάνει μολυβδοκόνδυλον) Νὰ τὸ προσθέσω ἀμέσως, διότι πιθανὸν νὰ τὸ λησμονήσω. (Γράφει). «Φίλτατε κύριε...» (Ἀναγινώσκει). «Φίλτατε κύριε... μετὰ βαθυτάτου ἄλγους λαμβάνω τὸν κάλαμον, ὅπως σὰς γράψω...»

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Πολὺ καλὰ!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Δὲν εἶνε τὸ ὕφος κάπως ἀπότομον;

ΛΕΩΝ. Καθόλου.

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ἀναγινώσκει). «Ἀλλὰ λόγοι τῶν ὁποίων τὴν σπουδαιότητα θὰ ἐκτιμήσητε ἐπαρκῶς, ὅταν σὰς ἀνακοινώσω αὐτούς, μὲ ἀναγκάζουσι νὰ προβῶ εἰς μέτρον σοβαρὸν...»

ΛΕΩΝ. Ἐξαίρετα!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Παρακάτω;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Αὐτὸ εἶναι... δὲν ἔγραψα ἄλλο ἀκόμη...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ καὶ ΛΕΩΝ. Πῶς!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Βέβαια. Τοὺς ἀναφέρω λόγους σπουδαίους, καὶ δὲν ἔχω τίποτε νὰ τοὺς εἰπῶ... "Α! ἂν εἶχα λόγους! ἀλλὰ δὲν ἔχω!... ἡ οἰκία μου εἶναι ἡ ἴδια, δὲν ἄλλαξεν ἀπὸ τὸν καιρὸν, ὅπου τοὺς τὴν ἐνοίκιασα... οὕτε προσ-

θήκας ἔκαμα οὔτε ἐπισκευάς... ἂν θέλῃς μάλιστα, εἶναι εἰς χειροτέραν κατάστασιν... τὰ ταβάνια ἐμαύρισαν, αἱ κλειδαριαὶ τρίζουν... ἐκεῖνοι ἔχουν δικαίωμα νὰ ζητήσουν ἐλάττωσιν τοῦ ἐνοικίου! Πρέπει νὰ μὴ ζητῶμεν παράλογα πράγματα!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. "Εχεις δίκαιον, φίλε μου... ἀλλ' ἂφ' οὗ ὅλα ἠῤῃσαν...

ΒΛΑΔΙΝΕ (ἐν ἐξάψει). "Οχι! εἶναι σκληρόν, εἶναι ἀπάνθρωπον, εἶναι ἀποτρόπαιον αὐτὸ ποὺ θέλετε νὰ κάμω!

ΛΕΩΝ. Πατέρα!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. "Ας ἦνε... ἄς ἦνε... ἄς τὰ φήσωμεν αὐτὰ τώρα... ἔλα κάθησε εἰς τὸ τραπέζι.

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Οχι... δὲν πεινῶ... "Οταν πρόκειται νὰ γράψῃ κάνεις τοιαύτην ἐπιστολήν...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Δὲν πειράζει, τὴν γράφεις ἀργότερα, τὴν ἄλλην τριμηνίαν.

ΒΛΑΔΙΝΕ (περιχαρῆς). Καλὰ λέγεις... ἔτσι ἔχω καιρὸν νὰ σκεφθῶ καὶ νὰ εὕρω λόγους... ἰσχυροὺς ὅμως... ἂν ὑπάρχουν! (Κάθηνται εἰς τὴν τράπεζαν). "Α! αὐτὸ μοῦ ἀρέσει! (Πρὸς τὸν Λέοντα) Δός μου σαλάτα... Ἀλήθεια, ξεύρεις πῶς ὁ ἀδελφός μου ἔρχεται σήμερον ἀπὸ τὸ Ἑλμπέρ;

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ἐβαλα νὰ τοῦ ἐτοιμάσουν δωμάτιον.

ΛΕΩΝ. Δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν πῶς ὁ θεὸς μου αὐξάνει τὰ ἐνοίκια τῶν ἐνοικιαστῶν του... δὲν μοιάζει ἔς αὐτὸ τοῦ πατέρα.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἄν ἔχη λόγους νὰ τὰ αὐξάνῃ, κάμνει πολὺ καλὰ... "Οταν ἔχω λόγους καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀδυσώπητος... εἶμαι, εἰμπορῶ νὰ εἰπῶ, σκυλὶ μοναχό...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Σὺ!

ΛΕΩΝ, (γελῶν) Τὸν καίμενον τὸν πατέρα.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Δὲν ἐνθυμῆσαι τὸν Οὐίλλιαμ, ποῦ εἶχαμεν ἀμαξηλάτην...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ποῦ ἐμεθοῦσε καθημέραν...

ΛΕΩΝ. Καὶ μὰς ἐκρήμνιζε ἀπὸ τὴν ἀμαξαν τρεῖς φοραῖς τὴν ἐδομαδά.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ τὸν ἐδιώξα, χωρὶς νὰ κούσω τίποτε.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Δηλαδή, ἐγὼ τὸν ἐδιώξα...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Σὺ... ἔ, ναι! ἀλλὰ ἐγὼ ὅμως σοῦ εἶπα: «Δὲν θέλω πλέον νὰ τὸν βλέπω!... νὰ φύγῃ ἀπ' ἐμπρός μου!» καὶ σὺ ἀνέλαβες νὰ ἐκτελέσῃς τὴν ἀπόφασίν μου.

ΛΕΩΝ. Καὶ σεῖς, ὅτε ἔφευγε, τοῦ ἐδώσατε διὰ τοῦ Ἰωσήφ ἑκατὸν δραχμάς.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ὁ Ἰωσήφ εἶναι φλύαρος... (Πρὸς τὸν Λέοντα) Βάλε μου κρασί.

ΛΕΩΝ, (κινῶν αἶνον). Ἀλήθεια, πατέρα, χθὲς εἰς τὸ χρηματιστήριον ἐκυκλοφόρουν καὶ διαδόσεις διὰ τὸν τραπεζίτην σὰς, τὸν κ.

Στριφέν... Λέγουν πῶς δὲν εἶναι καλὰ...

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Α, τὸν καμμένον!... θὰ ὑπάγω νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ.

ΛΕΩΝ. "Οχι!.. δὲν εἶναι καλὰ τὰ οἰκονομικά του.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀλήθεια;... Αὐτὸ μὲ θλίβει πολὺ.

ΛΕΩΝ. Καὶ βέβαια, ἀφ' οὗ μάλιστα ἔχετε κατατεθειμένους εἰς αὐτὸν εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν τριακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τῷ ὄντι!

ΛΕΩΝ. "Αν μοῦ δίδετε τὴν ἄδειαν νὰ τὰς σηκώσω ἀπὸ αὐτόν...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Μπᾶ! πῶς, ἔτσι ἀμέσως;... ἤμπορεῖ νὰ τὸ θεωρήσῃ ὡς προσβολὴν!

ΛΕΩΝ. "Ομως...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Πρέπει νὰ τοῦ τὰ σηκώσωμεν ἴλιγα, ἴλιγα... χωρὶς νὰ φανῇ καθόλου... ἀπὸ πεντακοσίας δραχμῶν κάθε φορὰν...

ΛΕΩΝ, (κατ' ἰδίαν). "Ετσι δὲν θὰ τελειώσῃ!...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀλήθεια, μοῦ εἶπαν πῶς ὁ κ. Μιζαβράν, ὁ ὑποδηματοποιὸς μου ἦλθε σήμερον τὸ πρωῒ...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ναί, καὶ θὰ γυρίσῃ πάλιν... Κι' αὐτὸς ὁ νοικάρης σου δά... ὅλο μὲ λόγια σὲ πληρώνει.

(Εἰσέρχεται ὁ Ἰωσήφ φέρων ἐν δίσκῳ τὸν καφέν).

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Ε, οἰκογενειάρχης εἶναι... καὶ ἔπειτα τὸ κάτω κάτω, μόνον ἔξ τριμηνίας μοῦ χρεωστεῖ!...

(Ὁ Ἰωσήφ σηκώνει τὰ τρυβλία, καὶ ἀποθέτει τοὺς κυathίσκους τοῦ καφέ).

ΛΕΩΝ. "Εξ τριμηνίας!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ναί... ἀλλὰ μοῦ δίδει ἀπέναντι... Τὴν περασμένην ἐβδομάδα ἀκόμη μοῦ ἔφερε ἄλλα τρία ζευγάρια ὑποδήματα.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Χωρὶς νὰ τοῦ τὰ παραγγείλῃς.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀλήθεια!.. εἶχε τὴν ἀβρότητα νὰ τὰ κάμῃ αὐθορμητῶς.

(Ὁ Ἰωσήφ ἐξέρχεται)

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. "Ωστε ποῦ λέγομεν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔχεις ἐξήντα καινούργια ζευγάρια ὑποδήματα.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τί νὰ κάμῃς!... Ναὶ μὲν δὲν τὰ μεταχειρίζομαι... ἀλλὰ, παίετε καὶ σεῖς ὁμως... "Αν ἐκάμνετε ὑποδήματα εἰς αὐτόν, θὰ ἐξώφλει γρήγορα τὸ χρέος του... Αὐτὸς ὁ καμμένος ἐργασίαν ζητεῖ.

ΛΕΩΝ. Εὐχαριστῶ!... σοῦ κάμνει κάτι ὑποδήματα ποῦ εἶναι διὰ ἐλέφαντας.

(Εἰσέρχεται ὁ Ἰωσήφ, φέρων φιάλην οἶνοπνεύματος, ἣν ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΒΛΑΔΙΝΕ. Εἶναι ὁμως στερεὰ... καὶ δὲν σὲ στενοχωροῦν διόλου.

ΙΩΣΗΦ. Κύριε...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τί εἶναι;

ΙΩΣΗΦ. Ὁ κ. Μιζαβράν περιμένει ἔξω... Λέγει πῶς ἦλθε διὰ τὸ νοίκι.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ καὶ ΛΕΩΝ, (ἐκθαμβοί). Μπᾶ!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Νά... βλέπετε, ἔρχεται νὰ πληρώσῃ... (Πρὸς τὸν Ἰωσήφ). "Δς ὀρίσῃ μέσα... (Πρὸς τὴν Ερριέτταν καὶ τὸν Λέοντα). Δὲν πρέπει ἔτσι ἐπιπολαιῶς νὰ κρίνετε τοὺς ἀνθρώπους...

(Εἰσέρχεται ὁ Μιζαβράν. Ὁ Ἰωσήφ ἐξέρχεται ἀποχομίζων τὸν δίσκον μετὰ τῶν τρυβλίων).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΒΛΑΔΙΝΕ, ΕΡΡΙΕΤΤΑ, ΛΕΩΝ, ΜΙΖΑΒΡΑΝ.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ὅριστε, κύριε Μιζαβράν... ὀρίστε.

ΜΙΖΑΒΡΑΝ, (μὲ προφορὰν γερμανίζουσαν). "Ω, συγγνώμην!... δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σας ἐνοχλήσω, ἐπιστρέφω ἄλλην φορὰν...

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Οχι, μείνατε, σὰς παρακαλῶ! Νὰ πῶ τὸν καφέ μου, καὶ εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας... Ὅριστε, καθήσατε.

ΜΙΖΑΒΡΑΝ, (παρατηρεῖ ἀριστερὰ καὶ μὴ βλέπων καθίσμα, ἀποθέτει τὸν πῖλόν του χαμᾶ). Εὐχαριστῶ, δὲν εἶμαι κουρασμένος...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Λοιπὸν, τί νέα, κύριε Μιζαβράν;

Οἱ δουλειαὶ σας πηγαίνουν καλλίτερα; ΜΙΖΑΒΡΑΝ, (ἐξάγων ἐκ τοῦ θυλακίου μέτρον). "Ω, ὦ! οἱ δουλειαὶ μου!... (Γοατίζει πλησίον τοῦ Βλαδινὲ καὶ τοῦ πέρει μέτρον).

ΒΛΑΔΙΝΕ, (χωρὶς νὰ τὸν ἴδῃ). Μοῦ εἶπαν ἐν τούτοις... (Βλέπων αὐτόν). Καλέ, τί κάμνετε αὐτοῦ;

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἐνόμισα πῶς ἦτο πρόπον, τώρα ποῦ ἔλῃξε ἡ τριμηνία...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ, (ταπεινῇ τῇ φωνῇ τῷ Βλαδινὲ). Τὸ ἴδιο τροπάρι ἄρχισε, βλέπω, νὰ κανοναρχῇ.

ΛΕΩΝ, (ὁμοίως). Εἰς ἤχον ἐξηκοστὸν πρῶτον.

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ταπεινῇ τῇ φωνῇ). Ἀφῆτέ με νὰ τὸν διορθώσω... αὐτὸ πλέον ὑπερβαίνει τὰ ὅρια. (Γεγωννύτα τῇ φωνῇ ἐγειρόμενος). Κύριε Μιζαβράν, ἐλπίζω πῶς δὲν θὰ σὰς κακοφανῇ αὐτό, ὅπου θὰ σὰς εἶπω... ἀλλ' ὁμολογῶ... ὅτι σήμερον... (Κυττάζων τὴν Ερριέτταν καὶ ὑψῶν τὴν φωνήν) ἤλπιζα ὀλίγα χρήματα...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Βεβαιωθῆτε, ὅτι...

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ταπεινῶν τὴν φωνήν). "Οχι βέβαια ὅλα... ἐν μέρος τοῦλάχιστον...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Δὲν πταίω ἐγώ, κύριε Βλαδινέ... καὶ βέβαια, ἂν ἤμπορούσα... ἀκόμη καὶ σήμερα τὸ πρωῒ ἔλεγα ὅς τῇ γυναϊκᾷ μου «Τὸ μεγαλύτερον εὐτύχημα εἰς ἓνα ἄνθρωπον εἶναι νὰ ἤμπορεῖ νὰ πληρώνῃ τακτικὰ τὸ νοίκι του.»

ΒΛΑΔΙΝΕ. Κάλιστα... ἐκτιμῶ πολὺ τὰ αἰσθήματά σας...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἀλλ' οἱ δουλειαῖς δὲν ἔπηγαίνον καλὰ... Εἶναι, βλέπετε, ὁ πόλεμος τῆς Ἀμερικῆς... τί νὰ κάμω καὶ ἐγώ ;...

ΒΛΑΔΙΝΕ, (πρὸς τὴν σύζυγον καὶ τὸν υἱὸν του, καθήμενος καὶ πάλιν παρὰ τὴν τράπεζαν). Τὸ βέβαιον εἶναι πῶς ἔχει ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν, ἀλλὰ...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἀφίνω πλέον πῶς ἡ γυναῖκά μου εἶναι ἄρρωστη, καὶ τὸ μικρότερό μου παιδί πάσχει ἀπὸ βρογχίτιδα... ἔχει ἓνα βῆχα τόσον δυνατόν...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀλλὰ...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ὅμως θὰ φροντίσω...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Σὰς εὐχαριστῶ...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἀφίνω ποῦ δὲν ἔχομε φωτιά...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Διὰ τί ;

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Τὸ τζάκι καπνίζει τόσον πολὺ, ποῦ στραβώνει τὰ μάτια.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Εἶναι, φαίνεται, ἀπὸ τὴν καπνιά. Δὲν ἐκαθαρίζετε τὴν καπνοδόχον ;

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. ὦ κύριε, τὴν καθαρίζομεν δύο φοραῖς τὸν χρόνον.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τότε θὰ εἶναι χαλασμένον τὸ τζάκι.

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Πιθανόν... καὶ ἂν εἴχετε τὴν καλωσύνην νὰ διατάξετε νὰ βάλουν μίαν ἐσχάραν εἰς τὸ τζάκι καὶ ν' ἀνοίξουν μίαν τρύπαν εἰς τὸν σωλῆνα...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι... (Ἡ Ἐρριέττα τῷ νεύει. Ἀναφωνῶν). Ἀ! νὰ σὰς εἰπῶ! Ζητεῖτε νὰ κάμω ἐπισκευάς...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἐγώ, κύριε ;... Δὲν ζητῶ τίποτε... Ὁ κύριος εἶναι ὑπερβολικὰ ἀγαθός, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ζητήσῃ κανεὶς τίποτε... Ἄν ὁ κύριος ἀπαιτῇ... θὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ μὴ ἀνάπτωμεν φωτιά...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Δὲν εἶπα αὐτό.

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ μὲ ἐμποδίσῃ νὰ βάλλω νὰ καθαρίζουν τὴν καπνοδόχον... διότι εἶμαι καλὸς ἐνοικιαστής...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τὸ εἰξεύρω... τὸ εἰξεύρω...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Βεβαιωθῆτε, ὅτι ἂν δὲν εἶχα τὸ μικρό μου ἄρρωστον... καὶ τὴ γυναῖκά μου ἔς τὸ κρεβάτι...

ΒΛΑΔΙΝΕ κατ' ἰδίαν. Τοὺς δυστυχισμένους. (Μεγαλοφώνως) Γιὰ ἃς ἰδοῦμεν πάλιν. Εἶπατε μίαν ἐσχάραν καὶ μίαν τρύπαν εἰς τὸν σωλῆνα... δὲν θὰ χρειάζονται ἴσως μεγάλα ἐξόδα...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἀ! τιποτένια πράγματα! δηλαδή μὲ ἓνα γύφτο, μὲ ἓνα πρόστυχον κτίστην καὶ μὲ ἓνα παληοαρχιτέκτονα καὶ... διορθώνεται ἀμέσως.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Καλὰ... ἡσυχάσατε... θὰ γράψω

εἰς τὸν παλῆον... (διορθῶν ἑαυτὸν) εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα μου...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. ὦ, εὐχαριστῶ, κύριε... Τί τὰ θέλετε ὅμως, πολὺ μ' ἐλυπήσατε.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐγώ ;

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Βέβαια... σὰς ἐπέρασε ἡ ἰδέα πῶς δὲν ἤθελα νὰ πληρώσω τὸ νοῖκι...

ΒΛΑΔΙΝΕ, ζωηρῶς. Δὲν εἶπα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα! ἐκάμετε λάθος, κύριε Μιζαβράν!... ἐκάμετε λάθος! (ἐγείρεται).

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. (θρηνηστικῶς). Εἶναι πολὺ βαρὺ... νὰ ἦσαι τίμιος ἄνθρωπος... νὰ ἔχῃς ἄρρωστη τὴ γυναῖκά σου...

ΒΛΑΔΙΝΕ, ἔλα, θάρρος! ὅλα θὰ διορθωθοῦν!

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἀ! τὴν εἶδα ἐγὼ τὴ μοῖρά μου!.. Χαίρετε, κύριε...

ΒΛΑΔΙΝΕ, (κρατῶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βραχίονος). Τὸ λοιπόν, κάμε μου δύο τρία ζευγάρια... καὶ νὰ μὴ τὸ μάθῃ ἡ γυναῖκά μου!

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Καλὰ, κύριε... Θὰ μου ἐπιτρέψετε ὅμως νὰ σας παρατηρήσω ὅτι τὸ ποδάρι σας ἐμεγάλωσε...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀ!

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἀλλὰ δὲν τὸ λέγω αὐτὸ διὰ νὰ αὐξήσω τὴν τιμὴν τῶν ὑποδημάτων!...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ὅμως... ἂν ἐμεγάλωσε ὑπερβολικὰ...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ὅχι, κύριε! Οἱ παλαιοὶ μουστερίδες ὅσφ ἐπλήρωναν πρέπει νὰ πληρώνουν, ὅχι περισσότερο!

ΒΛΑΔΙΝΕ. (ἰδίᾳ). Ἀ! αὐτὸ εἶναι ὠραῖον... ἔχει γενναῖα αἰσθήματα ὁ καιμένος!... (μεγαλοφώνως). Λοιπόν, χαίρετε, κύριε Μιζαβράν.

ΜΙΖΑΒΡΑΝ, (χαιρετικῶς). Κύριε... κυρία...

ΒΛΑΔΙΝΕ, (συνοδεύων αὐτόν). Θάρρος! θάρρος!

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἀ! κύριε, ἂν δὲν ἦτον... ὁ πόλεμος τῆς Ἀμερικῆς!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐ! ὅλα θὰ διορθωθοῦν! (Ὁ Μιζαβράν ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΒΛΑΔΙΝΕ, ΕΡΡΙΕΤΤΑ, ΛΕΩΝ εἶτα ΙΩΣΗΦ.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τὸν δυστυχῆ! ἡ συμπεριφορά μου πρὸς αὐτὸν ἦτο κάπως τραχιᾶ.

ΛΕΩΝ. Νομίζω μάλιστα πῶς ἦτο σκληρά...

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Μὲ αὐτὰ καὶ ἐκεῖνα, δὲν ἐπῆρες οὐδὲ λεπτόν, καὶ ὑπεσχίθης μάλιστα καὶ ἐπισκευάς.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Καλέ! ἐπισκευάς! μίαν παληοσχάραν!... Ἐπειτα τὸ κάτω κάτω οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔμπορουν νὰ μένουν χωρὶς φωτιά... Τοὺς ἐνοικιάζω ἓνα τζάκι... ἐννοεῖται πῶς τοὺς τὸ ἐνοικιάζω διὰ νὰ ἀνάβουν φωτιά! Ἀς μὴ ζητῶμεν παράλογα πράγματα!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ἀλλὰ δὲν σοῦ πληρώνουν ἐνοίκιον δι' αὐτό...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα... Μὴ συγχέωμεν τὰ ζητήματα... Ἐν ἐκ τῶν δύο...

ΙΩΣΗΦ, (εἰσερχόμενος). Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ κυρίου εἶναι ἀπ' ἔξω.

ΒΛΑΔΙΝΕ, (πρὸς τὴν σύζυγόν του). Βλέπεις... ἀπάνω εἰς τὸ μεσημέρι... τί ἀκρίβεια!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ, (ἐγείρεται, ὡς καὶ ὁ Λέων). Φέρουν χρήματα;

ΙΩΣΗΦ. Δὲν εἰξεύρω... ἀλλὰ ἔχουν, καθὼς λέγουν, παράπονα νὰ κάμουν εἰς τὸν κύριον...

(Εἰσέρχεται ἡ Καίτη καὶ βοηθεῖ τὸν Ἰωσήφ νὰ ποκομίση τὰ τῆς τραπέζης.)

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἄ!... Βάλε τους εἰς τὸ γραφεῖόν μου.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ, (πρὸς τὸν Λέοντα). Ἄν θέλῃς νὰ μ' ἀκούσης, πῆγαινε καὶ σὺ μαζί με τὸν πατέρα σου.

ΛΕΩΝ. Εὐχαρίστως.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Αὐτὸ εἶναι καλλίτερον... διότι, ὅταν εἴμεθα δύο... Ἄν με ζητήσουν τίποτε θὰ τοὺς εἴπω, ὅτι αὐτὸ εἶναι ὀδική σου δουλειά. Ἔλα.

(Διευθύνονται πρὸς τὴν θύραν, ὅτε εἰσέρχεται ὁ Τιθούριος).

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ὅσακις ἐξέρχομαι εἰς περίπατον, μεταβαίνω, ἐπίσης συχνότατα, οὐχὶ μακρὰν ἐκεῖθεν, ἀλλ' εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς πεδιάδος, εἰς τοὺς πρόποδας σχεδὸν τῆς Πάρνηθος, εἰς κομψὴν ἔπαυλιν οἰκοδομηθεῖσαν ἄλλοτε ὑπὸ τῆς βασιλείσης Ἀμαλίας καὶ καλουμένην ὑπὸ τῶν ἐντοπίων «Ὁ Πύργος.» Ὑπάρχει ἐκεῖ πυργίσκος τις κακοῦ μεσαιωνικοῦ ρυθμοῦ, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς Ὁθων διήρχετο ἐνίοτε τὸ θέρος. Ἡ λεωφόρος εἶνε ἐξαιρετος, ἐκατέρωθεν ἔχουσα συκαμινέας· συναντᾷ δ' ὁ περιπατὼν ὠραίας συστάδας δένδρων καὶ ὑδρόμυλόν τινα μάλιστα περιβαλλόμενον ὑπὸ σκιερῶν καὶ ὑψηλῶν δένδρων. Ὁ Κηφισὸς τὸν χειμῶνα διέρχεται πρόχωμα ἱκανῶς εὐρὺ καὶ καταπίπτει αὐθις ὡς καταρράκτης ἐν μικρογραφίᾳ. Μακρὰ ἐλαιστοιοχία ἄγει εἰς τὸν βουαρκικὸν πυργίσκον, ὑψούμενον ἐν τῷ μέσῳ κήπου ἐπιμελῶς καλλιεργουμένου ὑπὸ τοῦ νέου ἰδιοκτητοῦ. Τὸ βαρὺ καὶ σκαῖον τοῦτο οἰκοδόμημα ἔχει ἀψιδωτὰ παράθυρα καὶ ἐπάλλξεις ἐτι!... Πρὸς ἐπιμετρὸν δὲ εἶνε ἐκτισμένον διὰ

λίθων καὶ βεθαμμένον διὰ κιτρίνου χρώματος. Πῶς παραφωνεῖ ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Ἰκτίνου τὸ κακόζηλον τοῦτο γερμανικὸν φρούριον!...

Ἀλλὰ δὲν μεταβαίνω δι' αὐτὸ εἰς τὸν «Πύργον» εὐρίσκονται ἐκεῖ δύο σύνδενδροι λόφοι, ὅπου ἄλλοτε περιεπάτει ἡ βασίλισσα, καὶ οἵτινες νῦν ὁμοιάζουσιν ἐπαρκῶς πρὸς ἐγκαταλελειμμένον ἄλσος. Αἱ δένδροστοιχίαι διατηροῦνται εἰσέτι, ἄριστα ἄλλως χαραχθεῖσαι, τὰ δὲ δένδρα ἄτινα ἠϋζήθησαν, μὴ συνδέοντα τὴν τύχην των πρὸς τὴν τῆς δυναστείας, ἀποτελοῦσιν ἱκανῶς σκιερὸν δασύλλιον. Τὸ χόρτον φύεται πανταχοῦ, ἀλλὰ δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν χλόην τῶν χωρῶν τῆς Ἑσπερίας· ἡ βλάστησις αὕτη εἶνε ἀγρία, τραχεῖα καὶ διαλείπουσα. Ὑψηλοὶ σμίλακες ταλαντῶσι τὴν ὀξείαν κορυφήν των ἐν μέσῳ πευκῶν, καὶ εἰς τὰς ἐξαίθρας, ὑπὸ τὰ ἀειθαλῆ δένδρα, περὶ τὰς ἀνθισμένους βάτους ἐφ' ὧν βομβοῦσι χιλιάδες μελισσῶν, συχναὶ βλέπει τις ὅφεις ἔρποντας διὰ τῶν ὑψηλῶν ἀλοῶν. Τὴν ἀνοιξιν αἱ ἀνεμῶναὶ ἐκλάμπουσιν ἐρυθραί, ἰώδεις, κιτρινωπαί, ποικιλόχρωμοι, διαστίζουσιν τὰς λόχμας. Εἰς τὸν ὀρίζοντα διακρίνεται τὸ Πεντελικόν, πλησιέστερον δὲ τὸ βλέμμα εἰσδύει εἰς τὰς μελαινας κλεισωρείας τῆς Πάρνηθος· ὀπισθεν, αἱ Ἀθῆναι διαχέουσιν ἐν τῇ πεδιάδι τὴν πληθὺν τῶν λευκῶν οἰκῶν των.

Ἐνίοτε ὁμοίως δι' ὁδοῦ παραδόξως ἀνωμάλου καὶ πεπυρωμένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου διευθύνονται πρὸς τὸν Ὑμηττόν, ὅστις ἐγκρύπτει ἐπὶ τῆς ἐν ταῖς φαλαῖς καὶ φαλακραῖς αὐτοῦ πτυχαῖς, χαρίεσσας τινὰς ὁάσεις. Ἡ μείζων καὶ δροσερωτέρα εἶνε ἡ φάραγξ τῆς Καισαριανῆς. Ἀνάγκη ν' ἀνέλθῃ τις πεζὸς ἢ ἑφιππος διότι αἱ ἄμαξαι κινδυνεύουσι νὰ θραύσωσι τοὺς ἄξονας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ κοίλου, τραχεοῦ καὶ πετρώδους δρόμου. Παροδεύων τις χαράδραν τὰ μάλα παρεμπερῇ πρὸς κρημνόν, ἐνθα φύονται ἀφθόνως αἱ δάφναι, φθάνει, κατὰ τὴν καμπήν τῆς ὁδοῦ, μεταξὺ τῶν κλιτύων ὅρους ἐκ σχιστολίθου, εἰς ἡμικυκλιοειδῆ κοιλάδα ἀποφράσσουσιν ὁλοσχερῶς τὸν ὀρίζοντα. Ἐνταῦθα εὐρίσκόμεθα ἐν τῷ μυστηριώδει κόλπῳ τοῦ ἄλσους, ἐντὸς δάσους ἐλαίων προαιωνίων· εἶνε ἡ πηγὴ τοῦ Ἰλισσοῦ. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἀνεγείρῃ αὐτόθι ναὸν ἀφιερωμένον ταῖς Νύμφαις, καὶ φαίνονται ἐτι τῇδε κακεῖσε κεκλιμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους συντρίμματα κιόνων. Ναῖσκος τις ἀνυψοῖ τὸ κωδωνοστάσιόν του παρὰ ταπεινὸν μοναστήριον. Τὸ ὕδωρ ἐκχέεται χαμηλοῦ τινος τοίχου, ὑπὸ κεφαλῇ κριοῦ ἐξ ἀρχαίου μαρμάρου. Τὸ ὕδωρ διὰ τῆς δροσερότητος, τῆς διαυγείας, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἐλαφρότητος αὐτοῦ καταθέλγει τὸν κεκοπιακότεν ὁδοιπόρον. Ἡ ἀνάπαυσις ὑπὸ τὴν ὠραίαν ἐκείνην σκιάν, ἐν τῇ σιγῇ τῇ ἀκαπτομένῃ ὑπὸ τοῦ ἁβματός τῶν πεττιγῶν